

AUGIMO HORMONO GENO POLIMORFIZMAS IR JO ĮTAKA LIETUVOJE VEISIAMŲ GALVIJŲ PIENINGUMO POŽYMIAMS

Natalija Krasnopiorova, Lina Baltrėnaitė, Ilona Miceikienė

*K. Janušausko gyvūnų genetikos laboratorija, Veterinarijos akademija, Lietuvos sveikatos mokslų universitetas
Tilžės g. 18, Kaunas, LT-47181; tel. +370 37 36 36 64; el. paštas: genetikalab@lva.lt*

Santrauka. Tyrimo tikslas – ištirti augimo hormono geno genetinių tipų paplitimą tarp Lietuvoje veisiamų galvijų veislių ir nustatyti jo įtaką ūkinėms savybėms. Tirtose 291 galvijo, priklausančio 10 veislių, grupėje augimo hormono geno A alelis rastas 0,751 dažniu, B alelis – 0,249 dažniu. A alelis didžiausiu dažniu (0,900) rastas Herefordų veislėje, o B alelis (0,438) – Simentalio veislėje. Augimo hormono geno alelių dažnis tarp pieninių ir mėsinių galvijų veislių nesiskyrė. Augimo hormono geno AA genotipą turėjo 62,9 proc. galvijų, heterozigotinį AB genotipą – 24,4 proc., BB genotipą – 12,7 proc. Daugiausia AA genotipo (90 proc.) turėjo Herefordo veislės galvijai, AB genotipo – Lietuvos juodmargiai (55,6 proc.) ir BB – seno genotipo Lietuvos juodmargiai (37,5 proc.). Ištyrus genetinių veiksnių įtaką galvijų pieno kiekio ir sudėties rodikliams, nustatyta didžiausia statistiškai reikšminga augimo hormono GH geno įtaka riebalų procentui ir vidutiniam pieno kiekiui. Jis darė įtaką maždaug 2 proc. šių rodiklių įvairovės. Augimo hormono GH geno A alelis didina riebalų procentą piene, o B alelis – pieno kiekį per laktaciją.

Raktažodžiai: augimo hormonas (GH), restrikcinių fragmentų ilgio polimorfizmas (RFIP), galvijai.